

det ærede Medlem fra Lemvig, den ærede Ordfører, gjorde sig til Talsmand for. Den ærede Ordfører er noget tilbøjelig til at indrette det paa den Maade, at Kommunerne nok afholde Udgifterne, men at det hele i Virkeligheden gaar af den fælles Kasse. Det er, saa vidt jeg forstaaer, Vejen til at opnaa den Fordeling af Byrderne, som han tænker sig. Jeg tror, man ikke skal kaste sig ind i den Betragtning uden ogsaa at være klar over de store Vanskeligheder og Betæneligheder, som knytte sig til den.

For det første er og bliver det meget tvivlsomt, om man finder et retfærdigt Grundlag til Vurdering af de enkelte Egnes Skatteevne i Indkomstskatten. Det er et summarisk Beløb, der angives der, og man ser stadig bort fra den store Vanskelighed, der ligger i, at Pengene ikke betyde det samme i København som ovre i Vestjylland eller andre tilsvarende Egne. Pengenes Værdi udtrykker i Virkeligheden ikke det samme i de forskellige Dele af Landet. Men for det andet er der en anden Betænelighed, som jeg tror er ikke uden Rækkevidde. Det er denne, at hvis Staten, paa en Maade det samlede Samfund, skal opkræve alle de Skatter, der skulle gaa ogsaa til Kommunernes Udgifter, og udligne det hele der, vil deraf naturligt følge en stærkere Tilbøjelighed fra Statsmyndighedernes Side til at kontrollere Kommunernes Anvendelse af disse Penge, thi hvis Staten ikke fik en saadan kontrollerende Myndighed, vilde det blive i for høj Grad til Gavn for de Kommuner, som tog flottest paa det og lod Pengene rulle livligst. Jeg er bange for, at hvis man gaar for vidt i den Retning, det ærede Medlem fra Lemvig tænker sig, vil det føre til en Indskrænkning af det kommunale Selvstyre, som jeg efter hele min Opfattelse vilde anse for uheldig. Jeg tror ikke, der er Grund til at gaa ind paa teoretiske Betragtninger og en almindelig Diskussion om dette Spørgsmaal. Jeg har kun villet gøre disse Bemærkninger for at pege paa Overvejelser, som kunne gøre sig gældende imod det, det ærede Medlem fra Lemvig i saa Henseende fremførte.

Naar det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) af Hensyn til den kommende samlede Afgørelse mente, at han ved tredie Behandling kunde tænke sig at stemme mod dette Lovforslag, fordi man ikke skulde tage et saadant enkelt, lille Stykke frem, synes det mig ikke, at det ærede Medlem har Ret i den Betragtning. I den Skikkelse, hvori Lovforslaget

foreligger nu, er det af et saa beskedent Omfang, at det paa ingen mulig Maade kan foregribe den kommende Ordning, det fastslaar intet, det vanskeliggør i ingen Henseende den kommende Tids Fordeling, og jeg kan ikke se nogen Betænelighed ved at gøre det Stykke Retfærdighedsarbejde, som det ogsaa efter mit Skøn — deri er jeg enig med det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) — vilde være at faa fordelt en Del af det nuværende Statstilskud efter Regler, der synes at ramme noget bedre, end de nuværende Regler gøre. Jeg synes da ikke, man skal følge det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, men at man baade ved anden og tredie Behandling bør støtte dette Lovforslag.

Med Hensyn til Ændringsforslagene gjorde det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) den Bemærkning, at Indenrigsministeren maaske nok kunde være gaaet med til et forøget Statstilskud, men han turde eller maatte vel ikke for Finansministeren. Det er aabenbart ud fra den Opfattelse, at det er denne haarde, strenge og grusomme Finansminister, der skræmmer Tinget. Det glæder mig, at Finansministeren aabenbart i saa Henseende har gjort et saa dybt Indtryk paa det ærede Medlem, at han opfatter ham som den egentlige Bussemand, der skal passe baade paa os andre og paa Medlemmerne her i Tinget. Men jeg maa dog sige, at jeg deler Finansministerens Opfattelse og hans økonomiske Betænelighed. Min Opfattelse er denne, at hvis vi ikke havde staaet i de økonomiske Vanskeligheder, vi staa i for Øjeblikket, kunde man være gaaet til et forøget Statstilskud; men ud fra den Betragtning, som Finansministeren gjorde gældende af de økonomiske Forhold, synes det mig rigtigt, at man nøjes med det, her er foreslaaet, altsaa holder sig indenfor det allerede nu bestaaende Tilskud.

Med Hensyn til de andre Ændringsforslag synes det mig, at det Mindretal, som foreslaar, at Arbejdsløshedskasserne skulde tages med ved Beregningen, har Ret. Arbejdsløshedskassernes Udgifter staa for mig som sociale Udgifter, som det er fuldkommen umuligt at skille ud i en særlig Gruppe for sig og stille anderledes end den øvrige Gruppe af sociale Udgifter. Det synes mig derfor, at dette Mindretal har Ret i at foreslaa, at disse blive tagne med i Beregningen. Derimod kan jeg ikke tiltræde den Opfattelse, at Medicinaludgifter, Retsplejoudgifter, Polititudgifter og lignende skulde medtages i Beregningen, idet Grund-